

[Poul Nødgaard]

lig, det snarere drejer sig om, at vi lempet på en lang række områder, f.eks. kunne jeg ønske, at man lempede land- og byzonenloven. På det punkt synes jeg nok forslaget fra V og K er meget slapt, hvis jeg må bruge et mildt udtryk, når man skriver, at det skyldes et ønske om at få bedre mulighed for at lave nogle erhvervstilbygninger i landdistrikterne, for det kan man jo allerede i forvejen med den nuværende land- og byzonenlov.

Derimod vil jeg rose to af de punkter, der handler om landbruget, nemlig at det skal være lettere at lave en aftægtsbolig, og at store stuehuse lettere skulle kunne laves om til at danne bolig for 2-3 familier, hvis man ønsker det. Det synes jeg også kunne give et fantastisk godt fællesskab i det område, hvor man nu har valgt at bo.

Men jeg synes sådan set, der i mange henseender er sagt det, der skal siges, for det gjorde indenrigsministeren allerede i starten af debatten ved at lægge op til, at vi skulle prøve at sætte os omkring bordet, som hr. Kirkegaard også sagde, og se, om vi kunne finde ud af nogle punkter. Jeg har også med stor interesse læst regeringens handlingsplan, og jeg tror, at mange af de ting, der står deri, forholdsvis let kan bringes til udførelse. I mange henseender tror jeg slet ikke, det er lovgivning, vi har brug for, men derimod, at man får kommunikeret ud, at man kan gøre det og det på den og den måde. Det tror jeg faktisk ville skabe en stor glæde ikke alene i landdistrikterne, men også i deres kommunalbestyrelser, for dér slås man jo sådan set mange gange med problemerne.

Til afslutning vil jeg nævne forslaget vedrørende dagligvarebutikker. Det er et problem, men som SF's ordfører også på udmærket vis sagde, ligger skylden også lidt hos de mennesker, der bor på landet. Nu skal der også komme lidt kritik. Man kan jo ikke forvente eller forlange at bevare købmanden, hvis man kører hen i det nærliggende stormarked og gør sine indkøb. Så dér vil jeg nok sige, at det er en ting, vi må tale om videre frem.

Sonja Albrink (CD):

Der er allerede et par gange i denne folketingsssamling blevet tilkendegivet en bred støtte til sikring af udviklingen i landdistrikterne, og regeringen kom i efteråret med en handlingsplan for landdistrikterne, som gav en række

bud på, hvordan en sådan positiv udvikling kunne ske.

Nogle forslag er som sagt allerede udmøntet i konkrete tiltag, og andre er på vej.

Nu vil Venstre og De Konservative fremskynde denne proces og foreslår derfor en række elementer til at sikre en positiv udvikling i landdistrikterne. Det er ikke blot forslag til en vækst og udvikling i landdistrikterne, men også forslag til en bæredygtig vækst og udvikling.

Ordet »bæredygtig« er blevet tidens magiske ord, og enhver, som ikke støtter en udvikling, som kaldes bæredygtig, bliver opfattet som en bagstræber og skruebrækker. Så som politisk instrument er det snedigt at klæbe den etiket på beslutningsforslaget.

Går man imidlertid de enkelte punkter igennem, kan man konstatere, at det er tvivlsomt, om de nu også er i stand til at skabe en bæredygtig vækst og udvikling, sådan som begrebet f.eks. er defineret i en række internationale aftaler og konventioner.

Men forslagets 20 punkter er måske et skridt i den rigtige retning. Og forslaget indeholder da i hvert fald elementer, som CD kan erklære sig fuldt enig i, uden at vi dog tør sige, om det vil betyde en bæredygtig vækst og udvikling.

På det overordnede plan er jeg ikke uenig i, at kompetence til at træffe afgørelse i planlægnings spørgsmål bør lægges ud i lokalområdet. For det er trods alt dér, spørgsmålet er relevant, og det er dér, landzoneafgørelsen får sin betydning.

Vi kan også følge tanken om en øget mulighed for anvendelse af byfornyelsesmidler til ombygning af landbrugsbygninger med henblik på indretning til andet erhverv eller turistformål.

Særlig muligheden for at fremme turisterhvervene i landdistrikterne bør støttes i højere grad, end det sker i dag, for der ligger her et stort potentiale for at udvikle arbejdspladser i landdistrikterne og mulighed for at øge valutaindtjeningen til landet.

På samme måde er jeg helt enig i, at muligheden for at anvende enhver form for biobrændsel bør gøres lovlig, for netop her er det måske muligt at støtte en udvikling, som i ordets egentlige forstand kan betegnes som bæredygtig.

Her kan vi måske også medvirke til at udvikle metoder til biobrændsels udnyttelse, som